ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΡΗΣ
Καραϊσκάκη 143
ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 30
ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦ. 23—84
ΕΤΟΣ ΙΔ· ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1183

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ
25
Ἀπριλίου 1949
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ Δρχ. 500

Τὸ μέγα θαῦμα

Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Τοῦ καθηγητοῦ κ. ΓΕΡ. ΛΕΚΑΤΣΑ

Ἐξέρχεται τῶν ὁρίων τῆς ἀνθρωπίνης πνευματικῆς δυνάμεως ἡ προσέγγισις πρὸς τὸ θαῦμα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ, ὄχι διότι τοῦτο εἶναι ἀδύνατον διὰ τὴν παντοδυναμίαν τοῦ Θεοῦ, ἀλλά, διότι εἶναι ἀδύνατον διὰ τὸν ἄνθρωπινον νοῦν, νὰ ἐννοήσῃ τὴν τοιαύτην συγκατάβασιν τοῦ Θεοῦ, ὥστε νὰ ἀποστείλῃ τὸν υἱόν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον. Δὲν δύνανται οἱ ἀνθρώτινοι λογισμοὶ νὰ ἑρμηνεύσουν τὸ ἀκατάληπτον τῆς θυσίας τοῦ Σταυροῦ, οὔτε δύνανται οἱ ἀνθρώπινοι ὀφθαλμοὶ νὰ ἀντικρύσουν τὴν αἴγλην τῆς Ἀναστάσεως. Τὸ ἀκατάληπτον ὅμως καὶ ἀνεξήγητον παρὰ τῶν ἀνθρώπων δὲν αἴρει τὴν πραγματικότητα τοῦ γενομένου θαύματος, οὔτε ἀναιρεῖ τὴν ἱστορικὴν αὐτοῦ ἀλήθειαν καὶ ἀκρίβειαν.

Ὁ Ἰησοῦς ἔζησεν, ἐδίδαξεν, ἀπέθανεν, ἐτάφη καὶ ἀνέστη.

Πᾶσαι αἱ παραδόσεις τῶν λαῶν ὑπὸ μορφὴν μυθικὴν ἢ χρησμοδοτικὴν, αἱ προφητεῖαι τῶν Ἰουδαίων, αἱ στιγμιαῖαι ἐμπνεύσεις ποιητῶν ἢ φιλοσόφων προεῖπον τὴν ἔλευσιν ἑνὸς λυτρωτοῦ ἢ ἀναμορφωτοῦ. Τίς τοῦτο τὸ πρῶτον ἐξήγγειλεν τοῖς ἀνθρώποις; ποία τοῦ ἀνθρώπου λογικὴ ἀκολουθία ὑπηγόρευσεν τοῦτο ὥστε νὰ ἀναμένῃ τὴν ἐκ Θεοῦ σωτηρίαν; Διατί ὁ ἄνθρωπος κυλιόμενος εἰς τὴν ἐξαχρείωσιν νὰ φαντασθῇ τὴν διὰ τῆς θείας δυνάμεως ἀνάκλησιν αὐτοῦ εἰς τὴν ἀρετήν; Πόθεν ἡ τοιαύτη ἐμπνευσις, πόθεν ἡ τοιαύτη πρόρρησις; Διατί δὲν ἐπεθύμει τὴν διάρκῃ ἀπόλαυσιν καὶ ἐκορεσμὸν τῶν παθῶν του; Ποία ἑστία φωτὸς ἐφώτισεν αὐτὸν πλανώμενον ἐν τῷ σκότει; ποία φωνὴ ἐκάλεσεν αὐτὸν εἰς τὴν ἠθικὴν, ἀφοῦ ἡ ἐν αὐτῷ ἔμφυτος ἀρετὴ κατέπεσεν εἰς λήθαργον καὶ ἐκαλύφθη ἀπὸ τὴν παράφορον ἱκανοποίησιν τῶν κτηνωδεστέρων ὁρμῶν; Οὐδεμία ἄλλη πλὴν τῆς φωνῆς τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία πολλάκις ἠκούσθη διὰ τῶν διδαγμάτων καὶ τῶν προφητειῶν καὶ τῆς ὁποίας φωνῆς φορεὺς ἐγένετο ὁ Ἰησοῦς, ὅστις ἀπεστάλη παρὰ τοῦ πατρὸς του διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου. Ἐκ Θεοῦ ἡ προέλευσις διὸ καὶ ἡ γέννησις του παράδοξος, ὁ βίος του ὑπερκόσμιος, ἡ διδασκαλία του θεία, ἡ ἐγκαρτέρησις τῆς σταυρώσεως ὑπεράνθρωπος, ἡ ἀνάστασίς του ὑπερφυσική.

Τὰ πάντα ἐν τῷ Ἰησοῦ ὑπεράνθρωπα καὶ θαυμάσια

Ἡ ἀνάστασις εἶναι ἡ δόξα τοῦ Ἰησοῦ εἶναιἡ ἀστραπὴ τῆς Θεοτητός του εἶναι τὸἀντάξιον τέρμα καὶἐπακολούθημα τῆς θείας ἀποστολῆς του. Ἡ ἀνάστασις δὲν εἶναι δημιούργημα πίστεως, δὲν εἶναι μόνον δόγμα, ἀλλὰ ἀλήθεια ἀποδεδειγμένη, εἶναι γεγονὸς βεβαιούμενον καὶ μαρτυρούμενον παρὰ τῶν ἑωρακότων μαθητῶν καὶ τοῦ Παύλου, τοῦ ἀκούσαντος ἐν τῷ ὁράματι τὴν φωνὴν τοῦ ἀναστάντος Ἰησοῦ, βεβαιοῦται δὲ ἐπὶ πλέον αὕτη καὶ ἐκ τῶν ἀμέσων αὐτῆς ἀποτελεσμάτων, διότι συνήνωσε τοὺς διασκορπισθέντας μαθητὰς καὶ παρώρμησεν τοὺς καταπεπτοημένους ἀποστόλους εἰς τὴν μετὰ πίστεως, ἀποφασιστικότητος καὶ αὐτοθυσίας διάδοσιν τῆς νέας θρησκείας. Ὁ Ἰησοῦς ἀνέστη παρὰ τὴν σφράγισιν τοῦ τάφου καὶ τὴν φρούρησιν τῶν στρατιωτῶν, παρὰ τὴν τύφλωσιν τῶν Ἰουδαίων καὶ τὴν ἄρνησιν τῶν ἀπίστων, παρὰ τὴν δυσπιστίαν τῶν ὀρθολογιστῶν καὶ τὴν ἀλαζονείαν τῶν μωρῶν. Ἡ ἀνάστασις σκορπίζει τὸ σκότος τοῦ δισταγμοῦ καὶ τῆς ἀμφιβολίας καὶ φέρει τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν χαράν, φωτίζει τὸν ὁρίζοντα τῆς πίστεως καὶ διευρύνει τὴν ὁδὸν τῆς καρτερίας διὰ τῆς ἀγάπης καὶ λατρείας πρὸς τὸν ἀναστάντα Θεόν, εἶναι θριαμβευτικὴ ἀψὶς τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ ἡ πύλη πρὸς τὴν ἀθανασίαν.

ΓΕΡ. Δ. ΛΕΚΑΤΣΑΣ

ΣΤΟΥ ΚΥΚΛΟΥ ΤΟ ΓΥΡΙΣΜΑ

Ο ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟΣ ΠΟΝΟΣ

Χωρὶς νὰ φτάσει κανένας στὴ σπανχαευερισμὸ, μπορεῖ νὰ πεῖ μὲ σιγουριὰ, πὼς ὁ πόνος κι' ἡ δυστυχία εἶναι ἀναπόφευχτοι σύντροφοι τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ ζωὴ ὅλων—τὸ βλέπουμε καὶ τὸ διαπιστώνουμε καθημερινὰ—εἶναι πλούσια σὲ μπόρες ποὺ καταστρέφουν μὰ καὶ ποὺ ἀναδημιουργοῦν πολλὲς φορές.

Κι' ἐκεῖνοι, ποὺ δὲν ἔχουν τὸ προνόμιο νὰ ἐκδηλώνωνται κατὰ κάποιο τρόπο ζοῦνε τὸ μαρτύριό τους ἢ καὶ πεθαίνουν κάτω ἀπ' τὴν ἀδυσώπη τη πίεσή του. Δὲ μποροῦν κἄν ν' αὐτοπαρηγορηθοῦν, νὰ στεριώσουν πόδι στὴ γῆς. Γίνουνται ράκη, χάνουν τὸ ἠθικό τους, εἶναι κινούμενοι νεκροί.

Ὅμως ὁ Ρομαὶν Ρολλάν λέει πὼς «ποτὲ ἡ ζωὴ δὲν εἶναι πιὸ μεγάλη, πιὸ γόνιμη—καὶ πιὸ εὐτυχισμένη — παρὰ μέσα στὸν πόνο». Ἐννοεῖ φυσικὰ τοὺς ἀτσαλένιους χαρακτῆρες, αὐτοὺς ποὺ φιλοσοφοῦν τὰ πράγματα καὶ ποὺ ἀντιδροῦν δημιουργικά. Αὐτοὺς ποὺ στίβουν τὸν πόνο καὶ βγάνουν τὸ χαρούμενο καὶ τὸ καλό.

Ὁ Μπετέβεν, σ' ὅλη του τὴ ζωὴ, στάθηκε ἕνας δυστυχισμένος, ἕνας μάρτυρας. Εἶχε χάσει τὴν ἀκοή του, αὐτὴ τὴν αἴσθηση ποὺ ἔπρεπε νὰ τὴν ἔχει ὀξύτερη ἀπὸ κάθε ἄλλη κι' ὅμως δὲ σταμάτησε. Δημιουργοῦσε ἔργα γιομάτα χαρὰ κι' αἰσιοδοξία. Εἶχε ἀπεχτήσει συνείδηση τῆς δύναμής του κι' αὐτὸ ἦταν ποὺ τὸν ἀνύψωνε. Τοῦτος, ὅσο κι' ἂν ἦταν δυστυχισμένος, ἔδειχνε στὸν κόσμο καὶ μὲ τὴ στάσητου καὶ μὲ τὰ ἔργα του πὼς εἶναι ἄνθρωπος ποὺ μπορεῖ νὰ τὰ δαμάσει ὅλα. Κάποτε ποὺ ἀντάμωσε μὲ τὸ Γκαῖτε κι' ἐκεῖνος στέκονταν προσοχὴ μπροστὰ στοὺς Βαρῶνους, τὸν ἔβρισε γιὰ καλά. Τὸν ἔπιασε ἀπὸ τὸ γιακὰ καὶ τὸν κούναγε φωνάζονταας δυνατὰ, ἔτσι ποὺ νὰ τὸν ἀκούουν ὅλοι.

—Αὐτοὶ οἱ Βαρῶνοι, ὅτι εἶναι τὸ ὀφείλουν στὸ τυχαῖο γεγονὸς τῆς καταγωγῆς του. Ὅ,τι εἴμαστε ἐμεῖς τὸ ὀφείλουμε στὸν ἑαυτό μας. Τέτοιοι ἦταν, εἶναι καὶ θὰ γεννηθοῦν χιλιάδες. Μπετέβεν ὅμως δὲν ὑπάρχει παρὰ ἕνας. Γκαῖτε δὲν ὑπάρχει παρὰ ἕνας.

Ποιὸς θὰ μποροῦσε νὰ πιστέψει πὼς αὐτὸς ὁ δυνατὸς ἄνδρας, ὅταν βρίσκονταν μόνος, πάνου στὸ πιάνο, ἔκλαιγε σὰ μικρὸ παιδί. Πὼς ζοῦσε μέσα σ' ἕνα διαρκῆ πόνο, σὲ μιὰ ἀέναη ἀγωνία; Κάποιος φίλος του. τὸν ἔπιασε μιὰ ἀπὸ τὶς τελευταῖες μέρες τῆς ζωῆς του, νὰ κλαίει μπροστὰ στὸ πορτραῖτο μιᾶς παλιᾶς ἀγαπημένης του, ποὺ εἶχε παντρευτεῖ ἄλλον. Ὁ φίλος, διακριτικὸς ὅπως πάντα εἶ φίλοι του, βγῆκε κι' ἄφησε νὰ περάσει κάμποση ὥρα γιὰ νὰ ξαναμπεῖ. Τὸν βρῆκε τώρα εὐδιάθετο, κεφᾶτον.

Σήμερα, παλιὲ μου φίλε, τίποτε τὸ διαβολικὸ δὲν ἔχει ἡ μορφήσας.

Κι' εἶπε ἐκεῖνος :

—Εἶναι ἐπειδὴ μ' ἐπισκέφθηκε ὁ καλός μου ἄγγελος. Κι' ἀμέσως ὕστερα ἔγραψε «καῦμένε Μπετέβεν σὲ τοῦτο τὸν κόσμο δὲν ὑπάρχει γιὰ σένα εὐτυχία. Μόνο στὶς χῶρες τοῦ ἰδανικοῦ, ἐσὺ θὰ βρεῖς φίλους».

Μὰ ἐτοῦτος ἦταν μεγάλος. Καὶ τὸ ζήτημα εἶναι, νἄσαι πραγματικὰ μεγάλος κι' ὄχι νὰ δείχνεσαι τέτοιος.

Κυρίαρχοῦσε στὰ νεῦρα του, δάμαζε τὴ δυστυχία του, ἔστω γιὰ νὰ ἐκδηλωθεῖ ἐντονώτερα, σὰ βρεθεῖ μόνος στὴ φτωχικιὰ του κάμαρα.

Οἱ καλλιτέχνες λοιπὸν, κάνουν τὸν πόνο δημιουργικὸν ἢ ἂν προτιμᾶτε, γίνονται δημιουργικὶ ἀπὸ τὸν πόνο—γιὰ νὰ πάρευμε καὶ τὶς δυὸ ὄψεις ποὺ βάζευν οἱ θεωρητικοί!

Ξέρουν πὼς τίποτα δὲν εἶναι ἀπόλυτο μὰ καὶ πὼς τίποτα δὲν εἶναι ἔτσι ξεκρέμαστο, μοναχό του. Τὸ ἐπίκεντρο εἶναι ὁ ἄνθρωπος κι' ὅλα εἶναι δεμένα σ' αὐτὸ τὸ πυρηνικὸ σημεῖο. Κυττώνταας τὸν ἄνθρωπο, τοῦ δίνουν οἱ κουμενικὲς διαστάσεις καὶ βλέπουνμ' ἔκσταση προσδοκίας τὴ θριαμβευτικὴ παρουσία τοῦ καλοῦ καὶ μέσα στὸ κακὸ καὶ μέσα στὸν πόνο, Τὸ λέει κι' ὁ

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΠΡΟΣΕΛΚΥΟΥΝ ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ

ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΕΤΑΙ ΑΜΕΣΟΣ ΑΓΓΛΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΕΠΕΜΒΑΣΙΣ

ΛΑΙΗΚ ΣΑΞΕΣ. 24 Ἀπριλίου. (Ἰδ. ὑπ.), Γενικὴ εἶναι ἡ ἐνταῦθα ἐπικρατοῦσα ἐντύπωσις, ὅτι τὸ κύριον ἔργον τοῦ Αὐστραλοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ πρόεδρου τῆς Γεν. Συνελεύσεως τοῦ Ο.Η.Ε. κατὰ τὴν παροῦσαν σύνοδόν της, εἰς οὐδὲν ἄλλο ἀποσκοπεῖ, εἰμὴ εἰς τὴν ὁριστικὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἐπικρατούσης εἰς τὰ Βαλκάνια καταστάσεως καὶ δὴ διευθέτησιν τῶν ὑφισταμένων διαφορῶν μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν βορείων αὐτῆς γειτόνων. Παρ' ὅλην τὴν σοβαρότητα, ἡ ὁποία ἀποδίδεται εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος τῶν θρησκευτικῶν διώξεων εἰς τὴν Οὐγγαρίαν, Ρουμανίαν καὶ Βουλγαρίαν, ὡς π.χ. ἡ δίκη τοῦ Καρδιναλλίου Μιτσέντυ, ἐν τούτοις εἶναι πρόδηλον, ὅτι τὰ ἐν Ἑλλάδι γεγονότα προσελκύουν περισσότεροι, παντὸς ἄλλου τὴν προσοχὴν τῶν ἐπισήμων κύκλων τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν. Οὕτω πιστεύεται, ὅτι κατόπιν τῆς προσφάτου διαμαρτυρίας τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐναντίον τῆς Ἀλβανικῆς κυβερνήσεως διὰ τὴν ἀπροκάλυπτον εἰσβολὴν συμμοριακῶν δυνάμεων ἐκ τοῦ Ἀλβανικοῦ ἐδάφους εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα καὶ δὴ ἡ συγκεκριμένη περίπτωσις τῶν Ἀλβανικῶν διενέξεων θὰ τεθῇ ἐκ νέου πρὸς διευθέτησιν ἐνώπιον τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

Μεταξὺ τῶν ἐνταῦθα κύκλων ἐξετάζεται μετὰ μεγίστου ἐνδιαφέροντος μία πληροφορία ἐξ Ἀθηνῶν, καθ' ἣν ὁ Ἕλλην ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Τσαλδάρης ἐζήτησε κατὰ τρόπον ἐντονον τὴν ἄμεσον Ἀγγλοαμερικανικὴν ἐπέμβασιν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν συμμετοχὴν αὐτῆς εἰς τὸ Ἀτλαντικὸν σύμφωνον προκειμένου τοῦτο νὰ τεθῇ ἐνδράσει ἐναντίον τῆς Ἀλβανίας, λόγω τῶν ἐπιθετικῶν της διαθέσεων.

Ἡ ἐνεργὸς αὕτη ἐπιστροφὴ τοῦ Βαλκανικοῦ ζητήματος εἰς τὸ προσκήνιον τῶν παγκοσμίων γεγονότων δὲν φαίνεται ὅτι ἀποτελεῖ τυχαῖον γεγονός. Οἱ πολιτικοὶ παρατηρηταὶ συμφωνοῦν εἰς τὴν ἄποψιν ὅτι ἡ ἐπιτροφὴ αὕτη συμβαδίζει μὲ τὴν ἐκδηλωθεῖσαν ἀπότινος ἀνανέωσιν τοῦ Βρετανικοῦ ἐνδιαφέροντος διὰ τὰ Βαλκάνια. Εἶναι γνωστὸν ἐξ ἄλλου, ὅτι νέαι Βρετανικαὶ ἐνέργειαι πρόκειται νὰ ληφθοῦν ὑπὸ τῆς Βρετανικῆς, κυβερνήσεως κατὰ τῶν κυβερνήσεων Βουκουρεστίου, Σόφιας καὶ Βουδαπέστης.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΑΝΙΑ ΕΠΙΔΙΩΚΕΙ ΝΑ ΑΝΑΛΑΒΗ ΤΗΝ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΝ ΔΡΑΣΕΩΣ ΕΙΣ ΕΛΛΑΔΑ

Ζωηρὸν τὸ ἐνδιαφέρον της διὰ τὴν περιοχὴν τῆς Α. Μεσογείου

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. (Ἰδ ὑπ.) Αἱ δηλώσεις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἄτσεσον, σχετικῶς μὲ τὸ ἐπιδοθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Μπέβιν σημείωμα, διὰ τὴν αὔξησιν τῶν Ἑλληνικῶν δυνάμεων, δι' ὧν ἀπέφυγε νὰ δώσῃ συνέχειαν εἰς τὸ ζήτημα, κρίνονται ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα ἁρμοδίων πολιτικῶν κύκλων ὡς ψυχραί.

Τοῦτο ἐξηγεῖται ἐκ τοῦ ὅτι, αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἀναλαβοῦσαι τὸ βάρος τῆς Ἑλλάδος καὶ ἔχουσαι ἐγκαταστήσει εἰς αὐτὴν πολλὰς ἀποστολάς, εἶναι εἰς θέσιν νὰ κρίνουν τὴν κατάστασιν χωρὶς ὑποδείξεις ἐκ μέρους τῆς Ἀγγλίας.

Ἀφ' ἑτέρου ὑποστηρίζεται ὅτι ἡ ἀμερικανικὴ πολιτικὴ διαβλέπει εἰς τὸ διάβημα τῆς Ἀγγλίας τὴν πρόθεσίν της νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν πολιτικὸν στίβον τῆς Ἑλλάδος, ἐκ νέου διὰ ν' ἀναλάβῃ θέσιν συνεπιμερίας εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Μεσόγειον, ὅπου ἤδη ἐκτός τῆς Κύπρου ἔχει ἀπολέσει τὰς βάσεις της.

Διὰ τὸ λόγον τοῦτον, οἱ ἁρμόδιοι παρατηρηταὶ κρίνουν ὅτι ἡ μὴ ἐπίδοσις ἐπισήμου ἀπαντήσεως ἐκ μέρους τῆς Ἀμερικῆς πρὸς τὸ Φόρειν Ὄφις εἰς τὸ σημείωμα τοῦ κ. Μπέβιν, τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι, τὸ Στοὶντ Ντηπάρτμεντ ἀπασχολεῖται καὶ μελετᾶ ἰδιαιτέρως τὸ ἂν θ' ἀπαντήσῃ καὶ τὸν τρόπον τῆς ἀπαντήσεως. Πάντως ἡ ἐπιβράδυνσις εἶναι ἐνδεικτικὸν σημεῖον, ὅτι ἡ ἀπάντησις θὰ εἶναι ἐπισήμως ἀρνητικὴ ἀλλὰ πρὸ παντὸς μελετᾶται ἡ διατύπωσίς της δεδομένον ὅτι, αὕτη εἶναι δυνατὸν ν' ἀποτελέσῃ στόχον ἐκμεταλλεύσεως ὑποσαρσκειῶν ἐν Ἑλλάδι εἰς ὄφελος τῆς βρετανικῆς πολιτικῆς, ἥτις ἔχει περιέλθῃ ἐν αὐτῇ εἰς δευτερεύουσαν μοῖραν.

Ἄλλοι οὐδέτεροι παρατηρηταὶ σχολιάζοντες τὸ σημείωμα μὲ ἐμφατικὸν ρεαλισμὸν, διατείνονται ὅτι ἡ Ἀγγλία ἔθεσεν ἕνα δίλημμα εἰς τὴν Ἀμερικὴν διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Τοῦτο συνίσταται εἰς τὸ ὅτι ἡ ἡ Ἀμερικὴ θὰ ἐνδώσῃ τὴν αὔξησιν τοῦ Στρατοῦ τῆς Ἑλλάδος, πρᾶγμα ὅπερ σημαίνει πρόσθετον ἐπιβάρυνσιν καὶ νέας πιστώσεις ἀπὸ τὸ Κογκρέσον ὅπερ εἶναι λίαν ἀμφίβολον ἐὰν θὰ ἐπιτευχθῇ τελικῶς ἢ ἀναλαμβάνουσα αὕτη τὰς προσθέτους δαπάνας θὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν στίβον τῆς Ἑλλάδος ὡς συμπράττουσα δύναμις.

Ἰδιαιτέρως ἐπίσης τονίζουν οἱ αὐτοὶ κύκλοι, ὅτι τὸ σημείωμα τοῦ κ. Μπέβιν, στηριζόμενον ἐπὶ τῶν ἀπόψεων τοῦ βρετανικοῦ Ἐπιτελείου, δι' οὗ ζητεῖται ὄχι μόνον ἡ αὔξησις τῶν ἑλληνικῶν δυνάμεων ἀλλὰ καὶ ἡ ἀναδιοργάνωσις τῆς συνθέσεως καὶ τῆς τακτικῆς αὐτῶν, κρίνεται ἐν Ἀμερικῇ ὅτι ἡ Μ. Βρετανία διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ, εἰς περίπτωσιν γενικωτέρων ἐμπλοκῶν θὰ θελήσῃ αὐτὴ νὰ ἀναλάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν δράσεων εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἀνατολικὴν Μεσόγειον, γεγονὸς εἰς τὸ ὁποῖον ἀντιτίθεται ἡ Ἀμερικὴ, ἥτις ἐνδιαφερομένη ἀπολύτως διὰ τὸν κόμβον αὐτὸν τῆς Μεσογείου, ὅστις προασπίζει τὰ πετρέλαια τῆς Ἀνατολῆς, δυκνύει ζωηρὸν τὸ ἐνδιαφέρον της διατηροῦσα εἰς τὴν Μεσόγειον ὀγκώδη καὶ συγχρονισμένον στόλον καὶ πολυπληθεῖς ἀποστολὰς εἰς Ἑλλάδα καὶ Ὑπεριορδανίαν καὶ Περσίαν.

ΣΥΜΦΩΝΟΝ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΟΥ ΣΤΑΙΝΤ ΝΤΗΠΑΡΤΜΕΝΤ

Η ΥΔΡΥΣΙΣ ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΟΥ ΣΥΜΦΩΝΟΥ ΕΝΔΕΧΕΤΑΙ ΝΑ ΠΡΟΚΑΛΕΣΗ ΠΟΛΕΜΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗΝ ΒΑΛΚΑΝΙΩΝ

Η ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ ΠΑΝΤΩΣ ΕΞΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΗ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. (Ἰδ. ὑπηρ). Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Γεν. Συνελεύσεως τοῦ ΟΗΕ εἰς Λαίηκ Σαξὲς, αἱ συζητήσεις διὰ τὴν σύναψιν Μεσογειακοῦ Συμφώνου εὑρίσκουν κυριαρχοῦσαν θέσιν εἰς τοὺς πολιτικοὺς κύκλους.

Ἐκ τῶν γενικῶν αὐτῶν συζητήσεων, οἱ πολιτικοὶ παρατηρηταὶ διαπιστώνουν, ὅτι ἕνα τοιοῦτον σύμφωνον δὲν εὑρίσκει ἐπὶ τοῦ παρόντος, εὐμενῆ ἀπήχησιν τόσον εἰς τὸ Σταὶνς Ντηπάρτμεν ὅσον καὶ εἰς τὸ Φορεῖν Ὄφις, τὸ ὁποῖον τηρεῖ στάσιν ἐπιφυλακτικήν.

Την στάσιν ταύτην ἀποδίδουν εἰς τὸ ὅτι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι, ἀναλαμβάνουσαι κολοσιαίαν εὐθύνην διὰ τοῦ Συμφώνου τοῦ Ἀτλαντικοῦ, τὸ ὁποῖον ἔχει ἀμυντικὸν χαρακτῆρα, δὲν θέλουν νὰ δεσμευθοῦν ἐπισήμως καὶ δι' ἄλλων εὐθυνῶν αἵτινες, δύνανται εἰς οἱανδήποτε στιγμὴν λόγω τῆς νευραλγικότητος τῶν σημείων τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου, νὰ μεταπρεποῦν εἰς ῥηξιν ἐνῶ ἀντιθέτως τὸ σύμφωνον τοῦ Ἀτλαντικοῦ, παραμένει ψυχρὸς τόπος, ἐναποκειται δὲ ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν Ρωσίαν, ἐὰν θέλῃση νὰ διαταράξῃ τὴν σημερινὴν κατάστασιν ἐπιτιθεμένη.

Τὸ Σταὶνς Ντηπάρτμεν, ἔχει τὴν γνώμη, ὅτι Μεσογειακὸν σύμφωνον, συμπεριλαμβάνον τὴν Ἑλλάδα ἥτις σήμερον εὑρίσκεται εἰς μιαν ἰδιάζουσαν ἐμπόλεμον κατάστασιν, τὴν ὁποίαν ἐν τῇ οὐσίᾳ ἔχει δημιουργήσει ἡ Μοσχα, ἐγκυμονεῖ ἀμέσους κινδύνους ἀσφαλέξεως δεδομένου ὅτι ὡς σαφῶς καθορίζει ἡ Βαλκανικὴ ἐπιτροπὴ, εἰς τὴν ὑπόθεσιν της Ἑλλάδος, εὑρίσκονται ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς ἀναμεμιγμένοι οἱ βέρειοι γείτονες αὐτῆς, οἵτινες δὲν ἀποκρύπτουν πεσῶς τὰς ἐπιθετικὰς προθέσεις των, διὰ τὴν ἁρπαγὴν ἐδαφῶν της καὶ πρεσάρτησιν εἰς τὰς χώρας των.

Ὡς διατείνωνται ἐπίσης οἱ κύκλοι τοῦ Σταὶνς Ντηπάρτμεντ, ἕνα τοιοῦτον σύμφωνον τὸ ὁποῖον θὰ τεθῇ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἀμερικῆς, θὰ ἐμπεριέχει ὄχι τυπικοὺς ὅρους ἀλλὰ οὐσιαστικεῖς περὶ προσφυγῆς εἰς ἔνοπλον συνόρομην, διὰ ἐδαφικὰς παραβιάσεις, ἢ ἐπιθέσαν ἔξω καὶ συγκεκαλυμμένην, ὁπόσε ὑφισταμένης ἤδη ἐν Ἑλλάδι τῆς καταστάσεως ταύτης, ἡ ἀνάφλεξις εἶναι ἀναπόφευκτος.

Ἐκτὸς ὅμως τῶν ἀνωτέρω ἀπέψεων ὡς ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ των διεξαχθεισῶν συζητήσεων καὶ ἡ Τουρκία, εἶναι εἰς ἄκρον ἐπιφυλακτικὴ, νὰ δεσμευθῇ δι' ἐνὸς τοιούτου συμφώνου, τὸ ὁποῖον εἶναι δυνατὸν νὰ δημιουργήσῃ εἰς βάρος της κατάστασιν ἀνώμαλον, διὸ καὶ ἡ δυσαρέσκειά της, ἐξεδηλώθη μόνον, ἐπειδὴ ἐκλήθη εἰς τὸ Σύμφωνον τοῦ Ἀτλαντικοῦ ἐνῶ ἐκλήθη καὶ ἡ Ἰταλία.

Εἰς τὰς αἰτιάσεις ταύτας οἱ ἀμερικανικοὶ κύκλοι, ἀπαντοῦν ὅτι καὶ ἄνευ τοῦ Μεσογειακοῦ συμφώνου ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Τουρκία ἀποτελοῦσαι προκεχωρημένα διεθνῆ φυλακία, τυγχανουν ἀμέσου ὑλικῆς πολεμικῆς βοηθείας ἵνα ἀντεπκριθοῦν εἰς τὰς ἀνάγκας των καὶ ὅτι ἐφ' ὅσον εἰς τὸ παρελθὸν ἔχει δοθῆ ἐγγύησις, διὰ τὴν ἀκεραιότητα τῶν ἐδαφῶν των, ἐκ μέρους δεδηλωμένη, ἐπιθέσεως, δὲν συντρέχει λόγος ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ περιπλεχθῇ, ἡ κατάστασις καὶ νὰ δοθοῦν ἀφορμαὶ ἐκρήξεως ἐπιπλέον πολέμου.

Πρὸς τὰς ἀπέψεις αὐτὰς εὑρίσκεται σύμφωνον καὶ τὸ Φορεῖν Ὄφις, τὸ ὁποῖον ἐκαμεν ἐμμέσους νύξεις τούτων καὶ πρὸς τὸν κ. Σαντὰκ ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας.

Οἱ οὐδέτεροι παρατηρηταὶ, τοῦ Λαίηκ Σαξὲς ἀναλύοντες ὅλας αὐτὰς τὰς διασταυρουμένας ἀπέψεις, καταλήγουν εἰς τὸ γενικὸν συμπέρασμα, ὅτι ἡ γουμένης τῆς Ἀγγλίας καὶ τὰ λοιπὰ κράτη τοῦ συμφώνου τοῦ Ἀτλαντικοῦ, ἀπεβλέποντα εἰς τὴν ἄμεσον ἐξοπλισμόν των ἐκ μέρους τῆς Ἀμερικῆς, εὐνοοῦν δέτὴν μὴ σύνοψιν τοῦ Μεσογειακοῦ Συμφώνου, τὸ ὁποῖον ὡς ἀμεσώτερον πρὸς τὸν κίνδυνον θ' ἀπορροφήσει τὸν ἄμεσον βαρὺν ἐξοπλισμὸν τῶν ἐν αὐτῷ χωρῶν, οὕτω δὲ αἱ χῶραι τοῦ Ἀτλαντικοῦ Συμφώνου, δὲν θὰ δυνηθοῦν νὰ ἐξοπλισθοῦν ἐπαρκῶς, ὁπότε ἡ Ρωσία εἶναι ἐνδεχομένον νὰ ζητήση νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς ἀδυναμίας των ταύτης.

ΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΚΥΚΛΟΥΣ ΑΠΑΣΧΟΛΕΙ ΕΙΣΕΤΙ Η ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΤΣΑΜΠΑ ΘΑ ΣΥΖΗΤΗΘΗ ΕΙΣ ΒΟΥΛΗΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Ἐξακολουθεῖ ἀκόμη νὰ ἀπασχολῇ τοὺς πολιτικοὺς κύκλους, τὸ ζήτημα τῆς ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ κ. Κοντολέφα καταθέσεως του βουλευτοῦ κ. Κατσάμπα, ἐν σχέσει μὲ τὰς ὑπ' αὐτοῦ χρηματοδοτήσεις διαφόρων κομμάτων.

Οἱ ὑπὸ μορφὴν φημῶν κυκλοφορούντες ψιθυροι διαβεβαιοῦν ὅτι καταβάλλονται προσπάθειαι ἐξ ὅλων τῶν μερῶν, νὰ θεωρηθῇ τερματισθὲν τὸ ζήτημα, ὁιοτι ἐνδεχομένως θὰ εἶναι δυνατὸν ἡ ἔκτασίς του, νὰ λάβῃ τροπὴν ἀντεγκλήσεων τοιούτων, ὥστε ἡ ἀπήχησίς των νὰ εἶναι βαθυτάτη καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Βουλήν.

Αἱ ὑπαρχουσαι μέχρι τῆς στιγμῆς πληροφορίαι, ἐν σχέσει μὲ τὴν φρασιν τοῦ κ. Κατσάμπα «ἐξ ἰδίων» δηλαδὴ ἰδιαιτέρων χορηγήσεων, ἀναφέρουν ὅτι αὐταὶ ἔλαβον χώραν, κατὰ συνεχῆ διαστήματα, μετεκλογικῶς, ὅεν εἶναι ὅμως γνωστὸν ἂν εἰς τὰς χορηγήσεις αὐτάς, ε